

ת"פ 25439/07/14 - פרקליטות מחוז מרכז נגד משה צברי

בית משפט השלום ברמלה

07 אפריל 2016

ת"פ 25439-07-14 פרקליטות מחוז מרכז נ' צברי

בפני	כב' השופט ד"ר עמי קובו, סגן הנשיאה
מאשימה	פרקליטות מחוז מרכז
נגד	
נאשם	משה צברי

ב"כ המאשימה: אין התייצבות

ב"כ הנאשם: עו"ד שי רודה

פסק דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת **החזקת חומר תועבה**, לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, **עובר ליום 12.9.12 החזיק הנאשם בביתו על גבי כונן המחשב האישי שלו, בכונן קשיח חיצוני ובדיסק און-קי אלפי קבצי וידאו ותמונות בעלי תוכן פורנוגרפי, בהם צולמו, בין השאר קטינים וקטינות בעירום מלא ובעירום חלקי. בין הקבצים נמצאו עשרות קבצים שבהם נראים קטינים מקיימים יחסי מין. עובר ליום 12.9.12, החזיק הנאשם במקום עבודתו על גבי כונן המחשב האישי שלו, אלפי קבצי וידאו ותמונות בעלי תוכן פורנוגרפי, בהם צולמו, בין השאר קטינים וקטינות בעירום מלא ובעירום חלקי. בין הקבצים נמצאו עשרות קבצים שבהם נראים קטינים המקיימים יחסי מין. הנאשם הוריד את הקבצים מהאינטרנט למחשבו האישי באמצעות תוכנת שיתוף קבצים באינטרנט.**
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום המתוקן ונשלח לקבלת תסקיר שירות מבחן והערכת מסוכנות. המאשימה הצהירה כי אם יתקבל תסקיר ממנו עולה כי הנאשם לוקח אחריות, משתלב בטיפול, מגלה תובנה וכן הערכת מסוכנות תצביע על מסוכנות נמוכה, היא תעתור לעונש של 4 חודשי עבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. אם לא יתקיים אחד מהתנאים תעתור המאשימה לעונש של 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס. בכל מקרה תהיה ההגנה חופשית בטיעוניה.

דוח המרכז להערכת מסוכנות

4. מתוך חוות הדעת של מערכת המסוכנות מיום 17.11.15 עולה כי הנאשם ביטא רגשי בושה ומבוכה ביחס לעבירות והביע חרטה. תיאר כי הגיע לחומר פורנוגרפי בפעם הראשונה כאשר ביקש להוריד קובץ של סרט אחר. בהמשך הוריד את החומר הפורנוגרפי במכוון מתוך סקרנות. חלק מהחומר

עמוד 1

עורר בו מבוכה, דחיה וגועל והוא הפסיק לצפות ואף מחק אותו, וחלק מהחומר עורר בו עניין, כמו למשל דמויות של נערות שנראו לו בגיל 16-17. הנאשם מודע לאופי המנצל של הפקת החומר הפורנוגרפי והוא מצר בכנות על כך שבהתנהגותו תרם לקיום התופעה. הנאשם לוקח אחריות מלאה על התנהגותו. התרשמות מאדם רגיש ופגיע שהתפתחותו המקצועית היא התחום המרכזי בהוויתו והיא מחזקת את תחושת הערך העצמי שלו. הוא חי בתחושת בדידות וחווה צורך חוזר ונשנה להתמודד בכוחות עצמו עם אכזבות מרות בחייו. התרשמות מנאשם בעל רמה קוגניטיבית טובה, רציני וחרוץ בעל שאיפות להישגים. הוא פיתח דפוסי הימנעות ביחסים בין אישיים על רקע פגיעות שנחל במהלך חייו וניתן להבין את מעשיו בצבירת חומרים פורנוגרפיים וצפייתו בהם, כקשורים לכך. הערכה הינה כי יוכל להפיק תועלת מקבלת טיפול. נראה כי המפגש האקראי עם החומר הפורנוגרפי שגרם לו לעוררות מינית נתן מענה מסוים להפגת מתח רגשי. משך עיסוקו בהורדה וצפייה לא היה ארוך עד שנתפס, ותחושת המבוכה והבושה שחש ויכולתו הגבוהה בשליטה וריסון עצמי תומכים בהשערה שיש לו כוחות להימנע מחזרה להתנהגות דומה. מעריכת המסוכנות לא התרשמה מקיומה של פתולוגיה מינית באישיותו. בבחינת הפקטורים הסטטיים נמצא כי מדובר באדם אשר לא נמצאו לגביו גורמים המקושרים, על פי הספרות המחקרית, לשיעורים סטטיסטיים גבוהים יחסית, לרצידיביזם מיני. הוא בן 55, קיים מערכת זוגית משפחתית אינטימית במהלך 16 שנים, ללא הרשעות קודמות ואינו משתמש בחומרים פסיכואקטיביים. בבחינת הפקטורים הדינאמיים עולה כי הוא עבד כל חייו בצורה מסודרת, כיום עובד כעצמאי ונמצא בשיתוף פעולה עסקי עם גורמים מבוססים במשק. הוא בעל ערכי מוסר חיוניים ושומר על קשרי משפחה וחבריים ואלו מהווים עבורו רשת תמיכה. כמו כן דעתם של הבריות חשובה לו והבושה שחש עשויה לחזק הימנעות מחזרה על ההתנהגות. לאור כל זאת התרשמה מעריכת המסוכנות כי **רמת המסוכנות של הנאשם הינה נמוכה.**

תסקיר שירות המבחן

5. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 25.11.15, הנאשם בן 55, גרוש בשנית, אב לשתי בנות ומנהל אורח חיים דתי. עובד כעצמאי בפיתוח ציוד לראיית לילה בתחום התעופה. סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, השלים שירות צבאי מלא והמשיך בשירות קבע 6 שנים נוספות, שוחרר בדרגת קצונה. בעבר עבד בעסק המשפחתי של גרושתו, בהמשך החל לעבוד כשכיר בחברות העוסקות בראיית לילה ומאז 2012 הינו עצמאי בתחום. הנאשם גילה קושי להתייחס באופן ישיר להתפתחותו ודחפיו המיניים ובשל כך עלה קושי להבין נושא זה לעומק. ביחס לעבירה מסר כי תחילה הוריד את הקבצים באופן אקראי, נטה להציג עמדותיו הראשוניות כסקרנות ושלל משיכה פדופילית, עם זאת בהמשך לקח אחריות ראשונית לגבי כוונותיו ודחפיו המיניים. גישתו הכללית היתה מסויגת, לעיתים מתגוננת ולכן עלה קושי לבחון בשלב זה היקף קשייו המיניים. שירות המבחן התרשם מנאשם בעל קשיים בתקשורת עם הסביבה, נטייה להתכנס ולהתמקד בעבודתו כדרך להימנע מהתמודדות ישירה על מצוקות רגשיות. בשלב זה התקשה שירות המבחן להעריך האם הנאשם סובל מבעיה מינית, ואולם התרשם מנכונות ראשונה לבחון את מצבו. הנאשם השתלב בחודש אוקטובר 2015 בקבוצה טיפולית ייעודית לעברייני מין. מאחר שמצוי בשלבים ראשונים של הטיפול המליץ שירות המבחן על דחיה.

6. על פי תסקיר שירות המבחן מיום 21.1.16, הנאשם מגיע באופן סדיר וקבוע למפגשים הטיפוליים וניכרת הבנה ראשונית טובה ותחילת הפנמה באשר לתכנים העולים בטיפול. בצד זאת השתתפותו בקבוצה נוטה לצמצום, להערכת שירות המבחן על רקע קווי אישיותו המופנמים וקשייו

לבטא את צרכיו. שירות המבחן מתרשם מהתקדמות מסוימת ביכולתו להפיק תועלת מהשתתפותו בקבוצה. שירות המבחן מעריך כי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבור הנאשם. כמו כן שירות המבחן מתרשם כי בתהליך הדרגתי ניתן יהיה לסייע לו לפתח כלים לשליטה עצמית ולהתמודדות עם קשייו. לפיכך המליץ שירות המבחן על צו מבחן למשך שנה וצו של"צ וכן להימנע מהטלת עבודות שירות אשר עלולה לפגוע במצבו התעסוקתי המהווה גורם סיכוי משמעותי לשיקום דימויו העצמי. כמו כן המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו.

טיעוני הצדדים

7. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד קובי מושקוביץ, נוכח עמידת הנאשם בתנאי ההסדר, עותרת המאשימה להטלת עונש כפי שהוצהר על ידה. הנאשם נעדר עבר פלילי, שולב בקבוצה ייעודית לעברייני מין ונרשמת התקדמות הדרגתית. כמו כן מדו"ח הערכת המסוכנות עולה כי מסוכנותו של הנאשם נמוכה. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעת הנאשם וכן המליץ להשית עליו עונש של צו של"צ. המאשימה ממילא ריסנה את עתירתה העונשית ואולם אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן בתיק זה. מדובר בעבירות אשר מעוררות גועל וסלידה. אמנם אין בעבירות אלו פגיעה פיזית באדם מסוים ומדובר בעבירה שנעשית בחדרי חדרים בין אדם לעצמו, ואולם מדובר בעבירה שפוגעת באופן ישיר בקטינים באופן רחב ועל כן ראוי כי בענישה בעבירות אלו יהיה מסר של הרתעת הרבים. בכל הנוגע להימנעות מהרשעת הנאשם אין מקום להיעתר לבקשה. על פי הטפסים אותם נדרש הנאשם למלא הוא מחויב להצהיר האם אי פעם נחקר או האם הוגש נגדו כתב אישום ואין כל רלוונטיות לשאלה האם הורשע או לא. מתחם העונש בתיק הוא בין 3 ל- 6 חודשים. בתיק זה הואיל ומדובר בתסקיר חיובי כאשר הנאשם נרתם להליך טיפולי והערכת המסוכנות בעניינו היא נמוכה, עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם ארבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

8. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד שי רודה, הנאשם הורשע בעבירה אחת ולא בריבוי של עבירות. מידת הפגיעה בערך המוגן אינה גבוהה שכן אין המדובר בעבירות נוספות מלבד עבירה זו, לא בוצעה עבירה אלימות, לא הפצה של החומרים ולא עבירות מין נוספות. הנאשם לא צילם את הקטינים ואפילו לא צפה בסרטים עם אדם אחר. הנאשם נחשף אל הסרטים לא במתכוון, החזיק בהם משך זמן קצר ויש להניח לטובתו שאין המדובר בקטינים צעירים מאוד בגילם משום שגילם של הקטינים לא צויין בכתב האישום. הפגיעה בקטינים בביצוע העבירה היא עקיפה מפני שהנאשם לא היה זה שהפיק את הסרטים אלא רק צרך אותם. הנאשם גם לא הוריד את התכנים במסגרת תוכנות שיתוף ייעודיות לתכנים מסוג זה. על כן מתחם העונש הינו החל משל"צ עד למספר חודשי עבודות שירות. בנסיבותיו של הנאשם יש מקום לסטות לקולא מטעמי שיקום ולהימנע מלהרשיעו. כמו כן גם לעניין הפגיעה בתעסוקתו הרי שמדובר באדם שעצם ההרשעה תגדע את מטה לחמו. הנאשם הינו עצמאי שנותן שירות לגופי ביטחון. הרשעתו בדין תמנע ממנו את האפשרות להיכנס למתקנים ביטחוניים. לנאשם שתי בנות, הוא משלם מזונות ותומך בהן והרשעתו תפגע בהן. הנאשם הודה, לקח אחריות, חסך זמן שיפוטי, הביע חרטה ובושה, החל בהליך טיפולי ומשתף פעולה. הנאשם שירת תקופה משמעותית בצבא קבע והשתחרר בדרגת רב סרן. העבירה נעבירה בספטמבר 2012, מאז לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים. כמו כן מדובר בעבירה בה ניתן לוותר על הרשעת הנאשם במיוחד נוכח מסוכנות נמוכה והעדר פתולוגיה. לפיכך עתר ב"כ הנאשם לבטל את הרשעת הנאשם ולהשית על הנאשם צו מבחן וצו של"צ.

דין - סוגיית ביטול ההרשעה

9. הימנעות מהרשעה, תוך הטלת צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, מהווה חריג לכלל לפיו מקום שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין. הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית, היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא מהווה תוצאה מתבקשת של הוכחת האשמה הפלילית. ההרשעה הפלילית של נאשם שאשמתו הוכחה מהווה מרכיב חיוני בהליך הפלילי, ונועדה להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצדו. חרף הכלל האמור, המשפט מניח, כי במורכבות החיים האנושיים, עשויים להיווצר מצבים קיצוניים אשר אינם מתאימים להחלת הכלל המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי, קיימת אפשרות כי חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא יורשע בדין (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).

10. בסוגיית ההרשעה או ביטולה קבע בית-המשפט העליון (כב' השופט א' שהם) ברע"פ 2180/14 **שמואלי נ' מדינת ישראל** (24.4.14) את הדברים הבאים:

"הבקשה דנן, נסובה כולה סביב שאלת הרשעתו של המבקש בעבירות אותן ביצע. נקודת המוצא לדיון בשאלה זו, היא כי יש להרשיע נאשם שאשמתו הוכחה, וכי הימנעות מהרשעה היא בגדר "חריג שבחריגים"... מטבע הדברים, כל מקרה אשר נדונה בו האפשרות להימנעות מהרשעה הוא מקרה ייחודי, אשר מערבישקולים כבדי משקל, ובהם האינטרס הציבורי ונסיבותיו האישיות של הנאשם. הכרעה במקרים אלו תיעשה בהתאם למבחנים שנקבעו בהלכת כתב: ראשית, יש לבחון האם סוג העבירה ונסיבותיה מאפשרים להימנע מהרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים. שנית, יש לבחון האם הרשעת הנאשם תפגע פגיעה חמורה בשיקומו".

11. בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 (1997) נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקומו הנאשם.

12. יישום המבחנים האמורים בדבר אי הרשעת הנאשם למקרה דנן, מעלה כי ניתן להסתפק באי הרשעת הנאשם בדין בהתאם להמלצת שירות המבחן.

13. באשר לסוג העבירה ונסיבותיה, מנסיבות תיק זה עולה כי הנאשם הגיע אל התכנים באקראי כשניסה "להוריד" סרט שאינו בעל תוכן פורנוגרפי. בהמשך פעל להורדת תכנים מתוך סקרנות וכדרך להפיג את המתח הנפשי בו היה נתון בשל אישיותו המורכבת. הנאשם החזיק בסרטים פרק זמן קצר ולא שיתף או הפיץ אותם. סבורני כי הגם שמדובר במעשים חמורים אשר מהווים חלק בשרשרת של ניצול קטינים ושיש במעשיו משום פסול מוסרי אינהרנטי והם ראויים לגינוי, הרי שלא ניתן לקבוע כי עבירה זו משתייכת לקטגוריית העבירות בהן לא ניתן, ככלל, לבטל את הרשעתו של נאשם. לעניין זה מן הראוי להפנות לקביעות בית המשפט העליון מן העת האחרונה בהקשר לעבירה של סיוע לסרסרות למעשי זנות, ע"פ 5446/15 **חנימוב נגד מדינת ישראל** (3.3.16):

"בנסיבות המיוחדות של המקרה שלפנינו, אנו סבורים כי הנורמה החברתית הכללית סובלת את אי הרשעתו בדין נוכח הפגיעה הכבדה בסיכויי שיקומו של המערער. אכן, המדובר בעבירה חמורה,

בעלת פסול מוסרי אינהרנטי, אך עם זאת, דומה כי עבירה זו אינה משתייכת לקטגורית העבירות בהן לא ניתן, מניה וביה, לבטל את הרשעתו של הנאשם מבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. זאת במיוחד שעה שמשקלם של שיקולי ענישה המסורתיים - הרתעה ומניעה - נמוך ביותר בענייננו, נוכח הפסקת המעשים מיוזמתו של המערער, אף טרם החלה חקירה משטרתית בנושא, ושאיפתו האמתית והכנה לשוב לדרך המוטב. אל מול חומרת העבירה והתועלת של ההרשעה לאינטרס הציבורי, יש להעמיד את הנזק הצפוי לנאשם כתוצאה ממנה."

דברים אלה של בית המשפט העליון (כב' השופט ס' ג'וראן) בנוגע לעבירת הסיוע לסרסרות למעשי זנות, שהינה חמורה יותר מהעבירה במקרה דנן, יפים מקל וחומר לתיק זה. בהקשר זה ראו גם עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 14167-10-15 **אלמנא נ' מדינת ישראל** (9.2.16).

14. נסיבות ביצוע העבירה המתוארות לעיל, כמו גם נסיבותיו של הנאשם שהינו אדם נורמטיבי, נעדר פתולוגיה מינית, בעל רשת תמיכה ויכולות להימנע מביצוע עבירות בעתיד ובעל מסוכנות מינית נמוכה, וכן העובדה כי מעת ביצוע העבירה בשנת 2012 חלף זמן משמעותי מאז לא ביצע הנאשם עבירות נוספות וכן כי הנאשם השתלב בהצלחה בהליך טיפולי, כל אלה מביאים למסקנה כי ניתן להימנע מהרשעתו בדין, וזאת בלא לפגוע בשיקולי הענישה האחרים.

15. גם באשר לדרישה בדבר הוכחת פגיעה קונקרטית בשיקומו של הנאשם סבורני כי לאור תחום תעסוקתו הייחודי של הנאשם, העוסק מאז שירותו הצבאי בפיתוח ציוד לראיית לילה בתחום התעופה, אשר מעצם טיבו רלוונטי בעיקר לתעשיות ביטחוניות, הרי שהרשעתו תמנע מגורמים ביטחוניים מלהעסיקו או מלהתקשר עמו בחוזים. בכך עלולה ההרשעה להוביל לפגיעה משמעותית בתחום עיסוקו ולגדוע את מטה לחמו של הנאשם. הנאשם אף הציג מסמך אשר ממנו עולה כי הוא מקיים שיתוף פעולה עסקי עם חברה בכל הקשור לפיתוח ויצור מוצרים המתאימים לראיית לילה, כאשר הלקוחות אשר צורכים מוצרים אלה הם חיל האוויר, התעשייה האווירית, אלביט ורפא"ל. היה ויורשע הנאשם, לא יוכלו עוד אותן חברות להיעזר בשירותיו. אמנם, כפי שציננה המאשימה, הנאשם נדרש אף לדווח על חקירה פלילית שהתקיימה ועל הגשת כתב אישום נגדו, ואולם ניכר כי הרשעה בדין, במובחן מהגשת כתב אישום, עלולה לגרום לפגיעה משמעותית ובלתי מידתית בשיקומו של הנאשם ובהמשך תעסוקתו.

16. לפיכך, באיזון בין השיקולים השונים סבורני כי יש מקום לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהימנע מהרשעת הנאשם.

סוף דבר

17. **אשר על-כן, הנני קובע כדלקמן:**

- א. הרשעת הנאשם מבוטלת.
- ב. צו של"צ בהיקף של 250 שעות על פי תוכנית שגיבש שירות המבחן.
- ג. צו מבחן למשך שנה על פי תוכנית לשיקום מונע בהתאם לחוק הגנה על הציבור מפני עברייני מין (תשכ"ו - 2006).

מובהר בזאת לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי צו המבחן או צו השל"צ ניתן יהיה להפקיעו ולגזור את דינו.

מזכירות בית המשפט תמציא העתק גזר דין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח אדר ב' תשע"ו, 07 אפריל 2016, בנוכחות הצדדים.